

snažno dodirne život svakog čovjeka. No, svijest o duhovnoj naravi ljudskoga bića potiče nas na dalja promišljanja u prožimanju spoznaja vjere, umjetnosti i znanosti, na putu traženja božanske Svjetlosti, na putu koji uvijek vodi preko Križa, simbola konačne pobjede Duha nad prolaznom materijalnosti. Svatko je od nas pozvan na taj put. I vrativši se izložbi, vjerujemo da će kroz susret sa Skrbinovim slikama možda i netko od posjetitelja uz njih pronaći trenutak za meditaciju, za smireni susret sa sobom, sa smislom života i svijeta u doživljaju uskrсне radosti kroz dodir beskrajne ljubavi i dobrote Njega koji je Put, Istina i Život.

Vida Pust Škrkulja, povjesničarka umjetnosti

Copyright@Zaklada Čujem, vjerujem, vidim
Andrije Medulića 16
10000 Zagreb
Tel: 01/5510 092
www.zakladacvv.hr

Izložba slika

VJEKOSLAVA SKRBINA

KROZ KORIZMU U NADI

21. 03. - 21. 04. 2019.

Zaklada Čujem, vjerujem, vidim, - Medulićeva 16, Zagreb

Korizmeno doba u kršćanskom kalendaru označava vrijeme promišljanja o životu i njegovom smislu, o čovjeku i njegovim djelima, o dobru i zlu, o grijehu i otkupljenju, o značenju vjere u povratak svjetlosti duha i radosti srca. I kako upravo u ove dane poslije zime dolazi proljeće, ono kao da potvrđuje kako je korizma vrijeme milosti i nadanja, ali i svijesti da bez shvaćanja smisla noći ni doživljaj sunčanoga dana ne bi bio cjelovit...

U izložbenom prostoru Zaklade ČUJEM, VJERUJEM, VIDIM proljeće započinje meditativnim susretom s likovnim radovima Vjekoslava Skrbina, slikara i profesora glazbe u miru. Ciklusom od četrnaest akvarela pod naslovom **U znaku križa**, autor potiče gledatelja na promišljanje postaja Križnoga puta, a sam križ kroz meditativne preobrazbe pretvara se iz simbola mučeništva u spasonosni simbol iskupljenja i konačne pobjede Dobra nad Zlim. Znakoviti naslovi slika: Križ od bičeva, Križ od čavala, Judine škuđe, Cvijeće zla, Kristova kruna u hladnoći, ali i Križ upitnik Križ uskličnik, te Sašao nad pakao, Na nebu je zvijezda uzašla i dr., nenametljivo usmjeravaju promatrača u meditativni pristup likovnim djelima, a suptilno tkivo akvarela u izričaju na rubu između figurativnog i apstraktnog, uspostavlja dojam ciklusa kao ikonografske i likovne cjeline.

Izbor Skrbinovih likovnih ostvarenja za izložbu u prostoru Zaklade Čujem, vjerujem, vidim zaokružuje dramatičnom ekspresivnošću ispunjeni triptih **Torinsko platno** (iz 2006.) koji predstavlja jedno od ranijih, izrazito duhovno koncipiranih autorovih djela. Nadahnut misterijem Kristove žrtve, smrti i uskrsnuća, triptih je zapravo autorova vizija za mnoge kontroverznog platna s vrlo jasno prepoznatljivim tragovima mističnoga tijela, u kojem mnogi već stoljećima vide lik umrloga Isusa Krista. Premda mnogi protivnici takvog tumačenja nastoje, najraznovrsnijim znanstvenim eksperimentima opovrći autentičnost tajanstvenog svjetlosnog zapisa na starome platnu, platno još uvijek ostaje zagonetka te izvor vjere i nadahnuća tisućama vjernika.

Na mističnost teme Skrbinova triptiha upućuje već sama transparentnost akvarela kojom autor naglašava simboličku razinu ikonografije koju oblikuje, spontano prelazeći granicu između figurativnog i apstraktnog izričaja, na razmeđu materijalnog i duhovnog. Autor se usredotočuje isključivo na prikaz Kristove glave u tri uzastopna prikaza jasne transformacije. Dramatičnom, ekspresivnom doživljaju mrtvoga lica izmučenog Isusa u trenutku smrti slijedi slika iskustva groba i raspada tjelesnog oblika u smirenom prizivanju jednostavne, pravilne strukture gruboga platna kao providnog zastora iza kojeg se odvija misterij preobraženja. Triptih završava gotovo kozmičkom vizijom Isusova lica u trenutku Uskrsnuća, konačne pobjede svjetlosti i vječnoga života koji se izdiže iz raskinutih okova materijalnog svijeta.

Likovni postav izložbe radova Vjekoslava Skrbina u galerijskom prostoru Zaklade Čujem, vjerujem, vidim pokazuje se kao gotovo idealni izbor za korizmeno vrijeme. Njegova veličina nije u vanjskoj formi i fizičkim dimenzijama, nego u likovno izrečenoj poruci koja nas potiče na traženje bolje, svjetlije strane ljudske duše i prihvaćanje teškoća vlastitoga života s vjerom u konačni smisao muke i nevolje koja ponekad